

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea)

14 ianuarie 2009*

În cauza T-162/06,

Kronoply GmbH & Co. KG, cu sediul în Heiligengrabe (Germania), reprezentată de R. Nierer și de L. Gordalla, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Comunităților Europene, reprezentată inițial de domnii K. Gross și T. Scharf și ulterior de domnii V. Kreuzschitz, K. Gross și T. Scharf, în calitate de agenți,

pârâtă,

* Limba de procedură: germana.

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei 2006/262/CE a Comisiei din 21 septembrie 2005 privind ajutorul de stat C 5/2004 (ex N 609/2003) pe care Germania intenționează să îl acorde Kronoply (JO 2006, L 94, p. 50),

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a cincea),

compus din domnii M. Vilaras (raportor), președinte, M. Prek și V. Ciucă, judecători,
grefier: doamna C. Kristensen, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 3 septembrie 2008,

pronunță prezenta

Hotărâre

Situația de fapt

- ¹ Reclamanta, Kronoply GmbH & Co. KG, este o întreprindere de drept german care produce materiale derivate din lemn.

- 2 La 28 ianuarie 2000, reclamanta a introdus la Investitionsbank des Landes Brandenburg (Banca de Investiții a Landului Brandenburg, denumită în continuare „ILB”) o cerere de subvenții în cuantum de 77 de milioane de mărci germane (DEM) (39,36 milioane de euro) în vederea realizării unei unități de producție de panouri cu lamele orientate al cărei cost total era de 220 de milioane DEM (112,5 milioane de euro).

- 3 Prin scrisoarea din 22 decembrie 2000, Republica Federală Germania a notificat Comisiei, conform articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [88] din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41), un proiect de ajutor pentru investiții în favoarea reclamantei, în cuantum de 77 de milioane DEM, pentru construirea unei instalații de producție de panouri cu lamele orientate, ajutorul menționat intrând în domeniul de aplicare al Cadrului multisectorial privind ajutorul regional pentru proiecte mari de investiții (JO 1998, C 107, p. 7, denumit în continuare „cadru multisectorial”), astfel cum era în vigoare la momentul faptelor. Această notificare a fost înregistrată și analizată de Comisie sub numărul N 813/2000 (denumită în continuare „procedura N 813/2000”).

- 4 Cuantumul maxim al unui ajutor acordat în temeiul cadrului multisectorial este stabilit pe baza unui calcul care implică luarea în considerare a mai multor parametri și în special situația concurenței în sectorul vizat, denumită factorul T, care cuprinde 4 niveluri: 0,25, 0,5, 0,75 și 1. În speță, proiectul a fost mai întâi notificat de Republica Federală Germania cu un factor T cu valoarea 1, care corespunde unui proiect ce nu are niciun efect negativ asupra concurenței.

- 5 În urma unui schimb de scrisori cu Comisia, Republica Federală Germania și-a modificat notificarea la 19 iunie 2001 cu privire la intensitatea ajutorului. Aceasta a comunicat Comisiei în special că „decis[ese] să reducă factorul notificat, situația concurenței, de la valoarea 1 la valoarea 0,75”. Factorul T cu valoarea 0,75 se aplică proiectelor care determină o sporire a capacității într-un sector caracterizat printr-o supracapacitate structurală și/sau printr-o piață în scădere. În aplicarea factorului T cu valoarea 0,75, intensitatea ajutorului a fost redusă de la 35 % la 31,5 %, și anume la un

cuantum total al ajutorului de 69,3 milioane DEM (35,43 milioane de euro) în loc de 77 de milioane DEM (39,36 milioane de euro), notificate inițial.

- 6 La 3 iulie 2001, Comisia, în aplicarea articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 659/1999, a adoptat o decizie de a nu ridica obiecții cu privire la acordarea acestui ajutor, care a fost publicată în Jurnalul Oficial la 11 august același an (JO C 226, p. 14).

- 7 Prin scrisoarea din 3 ianuarie 2002, Republica Federală Germania a introdus o cerere de modificare a Deciziei Comisiei din 3 iulie 2001 pentru motivul că piața relevantă nu putea fi considerată în scădere, aspect care trebuia să determine aplicarea unui factor T cu valoarea 1 și creșterea intensității ajutorului autorizat de la 31,5 % la 35 % din costul investiției eligibile.

- 8 Prin scrisoarea din 5 februarie 2002, Comisia a refuzat să își modifice Decizia din 3 iulie 2001 pentru motivul că ajutorul fusese evaluat pe baza unui calcul corect al tuturor criteriilor aplicabile.

- 9 Întrucât a considerat această scrisoare o decizie a Comisiei, reclamanta a introdus o cerere în anulare împotriva acesteia, care a fost respinsă de Tribunal ca inadmisibilă prin Ordonanța din 5 noiembrie 2003, Kronoply/Comisia (T-130/02, Rec., p. II-4857), pentru motivul inexistenței unui act atacabil.

- 10 Prin scrisoarea din 22 decembrie 2003, Republica Federală Germania a notificat Comisei intenția de a-i acorda reclamantei o subvenție pentru investiții în cuantum de 3 936 947 de euro, și aceasta în temeiul cadrului multisectorial. Acest ajutor a fost înregistrat cu nr. N 609/03.
- 11 Prin scrisoarea din 18 februarie 2004, Comisia a informat Republica Federală Germania cu privire la decizia sa de a iniția procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) CE, pentru motivul că aceasta avea rezerve considerabile în privința efectului de stimulare și a necesității ajutorului suplimentar notificat.
- 12 În urma primirii observațiilor Republicii Federale Germania și ale reclamantei, Comisia a adoptat, la 21 septembrie 2005, Decizia 2006/262/CE privind ajutorul de stat C 5/2004 (ex N 609/2003) pe care Germania intenționează să îl acorde Kronoply (JO 2006, L 94, p. 50, denumită în continuare „decizia”).
- 13 Considerentul (42) al deciziei are următorul cuprins:

„Comisia concluzionează că ajutorul notificat constituie un ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE. Având în vedere că acest ajutor nu are efect de stimulare și că nu este necesar, nu se aplică niciuna dintre derogările prevăzute la articolul 87 alineatele (2) și (3) [CE]. În consecință, este vorba despre un ajutor pentru funcționare nedatorat care nu poate fi autorizat.”

14 Articolul 1 din decizie prevede:

„Ajutorul de stat în cuantum de 3 936 947 de euro pe care Germania intenționează să îl acorde Kronoply [...], conform notificării N 609/2003, este incompatibil cu piața comună.

În consecință, acest ajutor nu poate fi pus în aplicare.”

Procedura și concluziile părților

15 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 26 iunie 2006, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

16 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a cincea) a decis deschiderea procedurii orale. În cadrul ședinței din 3 septembrie 2008, au fost ascultate pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal.

17 Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei;

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

18 Comisia solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;

- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

19 În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă cinci motive întemeiate, în primul rând, pe încălcarea articolului 253 CE, în al doilea rând, pe încălcarea dispozițiilor Regulamentului nr. 659/1999, în al treilea rând, pe încălcarea articolului 87 alineatul (3) literele (a) și (c) CE, a articolului 88 CE și a Liniilor directoare privind ajutoarele de stat

regionale (JO 1998, C 74, p. 9, denumite în continuare „Liniile directoare”), în al patrulea rând, pe existența unor erori vădite ale Comisiei cu privire la constatarea faptelor și, în al cincilea rând, pe existența unor erori vădite ale Comisiei în aprecierea faptelor și a unui abuz de putere.

Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea articolului 253 CE

Argumentele părților

- 20 Reclamanta pretinde, pe de o parte, că nu poate să cunoască justificările Comisiei, în măsura în care decizia cuprinde o „lacună” în privința logicii raționamentului instituției, aceasta din urmă negând astfel existența unui efect de stimulare, fără a verifica totuși dacă există un astfel de efect în temeiul criteriilor pe care ea însăși le-a stabilit. Conform prevederilor Liniilor directoare, efectul de stimulare ar exista dacă cererea de ajutor ar fi formulată anterior realizării proiectului, situație care se regăsește în speță. Prin lipsa menționării acestui element, Comisia s-ar face vinovată, pe lângă o inexactitate la nivelul constatării faptelor, de o lipsă de motivare.
- 21 Reclamanta afirmă, pe de altă parte, că, în speță, Comisia nu a analizat posibilitatea expres invocată de Tribunal în jurisprudența sa de a modifica un ajutor deja acordat și autorizat, întrucât Comisia impune în Decizie investigarea altui proiect de investiție care ocazionalizează o cerere de ajutor nou. Din aceasta ar rezulta o motivare insuficientă a deciziei.

22 Comisia solicită respingerea motivului de anulare invocat de reclamantă.

Aprecierea Tribunalului

23 Rezultă din formularea și din conținutul argumentației prezentate de reclamantă în susținerea celor două critici invocate în cuprinsul primului motiv întemeiat pe încălcarea articolului 253 CE că respectivele critici nu se referă propriu-zis la o lipsă de motivare sau la o motivare insuficientă, care se încadrează în încălcarea normelor fundamentale de procedură în sensul articolului 230 CE. În realitate, criticile în discuție coincid cu critica privind temeinicia deciziei și, în consecință, a legalității pe fond a acestui act, care ar fi nelegal, având în vedere în special pretinsa încălcare de către Comisie a articolului 87 CE și a Liniilor directoare, ca urmare mai ales a unei aprecieri greșite a efectului de stimulare și a necesității ajutorului în litigiu, și un pretins abuz de putere săvârșit de pârâtă.

24 În această privință, este semnificativ faptul că respectivele critici privind neluarea în considerare de către Comisie a datei de depunere a cererii de ajutor inițial și a posibilității, recunoscute de Tribunal, a unei modificări a ajutorului deja acordat și autorizat sunt reluate în mod expres în argumentația reclamantei, care are ca scop să dovedească aprecierea greșită a efectului de stimulare și a necesității ajutorului în litigiu, precum și un pretins abuz de putere.

25 În orice caz, trebuie constatat că motivarea deciziei îndeplinește cerințele articolului 253 CE, astfel cum este interpretat în jurisprudență.

- 26 Potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea impusă de articolul 253 CE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente, să își exercite controlul. Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații propriu destinatarului sau altor persoane vizate în mod direct și individual de acest act. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse de articolul 253 CE trebuie să fi apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (Hotărârea Curții din 13 martie 1985, Țările de Jos și Leeuwarder Papierwarenfabriek/Comisia, 296/82 și 318/82, Rec., p. 809, punctul 19, Hotărârea Curții din 14 februarie 1990, Delacre și alții/Comisia, C-350/88, Rec., p. I-395, punctele 15 și 16, și Hotărârea Curții din 29 februarie 1996, Belgia/Comisia, C-56/93, Rec., p. I-723, punctul 86).
- 27 Din considerentul (42) al deciziei rezultă că măsura notificată de autoritățile germane la 22 decembrie 2003 a fost considerată de Comisie ajutor pentru funcționare nejustificat care nu poate fi autorizat ca urmare a lipsei efectului de stimulare și a necesității.
- 28 Trebuie constatat că în cuprinsul deciziei Comisia își motivează în mod explicit concluzia privind lipsa efectului de stimulare și lipsa necesității ajutorului în litigiu.
- 29 Trebuie arătat în special că referindu-se în mod expres la Ordonanța Kronoply/Comisia, punctul 9 de mai sus, Comisia indică faptul că aceasta consideră că un stat membru poate notifica un ajutor nou sau poate modifica un proiect care a fost deja autorizat, inclusiv diferitele tranșe dintr-un ajutor de stat pentru un proiect determinat,

și că îl poate ea însăși autoriza în măsura în care efectul de stimulare și necesitatea fiecărei tranșe din ajutor pot fi dovedite [considerentul (24) al deciziei].

30 Comisia amintește de asemenea în considerentul (28) al deciziei dispozițiile punctului 4.2 din Liniile directoare, conform căruia trebuie să se presupună existența unui efect de stimulare al ajutorului atunci când beneficiarul a introdus cererea sa de ajutor înainte de începerea executării proiectului. Din simpla lectură a considerentelor (24) și (26)-(35) ale deciziei rezultă că, în speță, Comisia a examinat efectiv condiția efectului de stimulare al ajutorului, explicând motivul pentru care împrejurările specifice prezentei cauze au permis să se înlăture prezumția de la punctul 4.2 din Liniile directoare și să se concluzioneze în sensul lipsei efectului de stimulare.

31 De asemenea, Comisia a indicat în mod clar în considerentul (24), precum și în considerentele (36)-(39) ale deciziei motivele care îi permit să concluzioneze în sensul lipsei necesității ajutorului în litigiu.

32 Rezultă astfel că, pe de o parte, reclamantei i s-a dat pe deplin posibilitatea să înțeleagă motivele care au determinat Comisia să declare ajutorul în litigiu incompatibil cu piața comună, astfel cum atestă explicațiile importante din memoriile reclamantei consacrate caracterului pretins greșit al aprecierii Comisiei privind efectul de stimulare și necesitatea ajutorului în litigiu, și, pe de altă parte, Tribunalul poate să își exercite controlul.

33 Rezultă că motivul întemeiat pe încălcarea articolului 253 CE trebuie să fie respins.

Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea dispozițiilor Regulamentului nr. 659/1999

Argumentele părților

- 34 Reclamanta consideră că articolul 9 din Regulamentul nr. 659/1999 oferă un temei juridic care permite modificarea unui ajutor deja acordat și în special majorarea acestuia și că, în speță, Comisia a încălcat dispozițiile regulamentului menționat.
- 35 Reclamanta susține că, în situația în care Consiliul acordă Comisiei competența de a revoca o decizie și de a dispune restituirea ajutorului în ipoteza în care informațiile furnizate nu sunt exacte, Comisia trebuie, *a fortiori*, să fie împuternicită să modifice și să majoreze un ajutor acordat. Într-adevăr, modificarea și majorarea unui ajutor ar constitui atingeri mult mai puțin importante aduse drepturilor persoanelor interesate decât o revocare.
- 36 Comisia solicită respingerea motivului de anulare invocat de reclamantă.

Aprecierea Tribunalului

- 37 Deși reclamanta susține o încălcare a „dispozițiilor” Regulamentului nr. 659/1999, aceasta nu se referă în argumentația sa decât la articolul 9 din regulamentul menționat.

38 Articolul 9 din Regulamentul nr. 659/1999, intitulat „Revocarea unei decizii”, are următorul cuprins:

„Comisia poate revoca o decizie adoptată în temeiul articolului 4 alineatul (2) sau (3) sau al articolului 7 alineatul (2), (3) sau (4), după ce a acordat statului membru în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile, în cazul în care decizia respectivă s-a bazat pe informații eronate furnizate în cursul procedurii, determinante în adoptarea deciziei. Înainte de revocarea unei decizii și de adoptarea unei noi decizii, Comisia inițiază o procedură oficială de investigare în temeiul articolului 4 alineatul (4). Articolele 6, 7 și 10, articolul 11 alineatul (1), articolele 13, 14 și 15 se aplică *mutatis mutandis*.”

39 Dintr-o simplă interpretare literală a articolului 9 din Regulamentul nr. 659/1999 rezultă că acesta din urmă are drept scop exclusiv să acorde Comisiei o competență de revocare a deciziilor sale și că acesta nu este aplicabil decât în cazurile în care Comisiei i-au fost transmise informații inexacte și că, în temeiul acestora, instituția a adoptat o decizie prin care se constată lipsa ajutorului sau prin care un ajutor este declarat compatibil cu piața comună.

40 Or, astfel cum subliniază în mod întemeiat Comisia, reclamanta admite în mod expres în cererea sa introductivă că „o astfel de ipoteză nu există în speță, întrucât informațiile furnizate nu erau inexacte”. Trebuie arătat de asemenea că, în speță, reclamanta nu impută Comisiei faptul că nu și-a revocat Decizia din 3 iulie 2001.

41 Raționamentul „*a fortiori*” al reclamantei constă în realitate în a deduce din articolul 9 din Regulamentul nr. 659/1999 posibilitatea Comisiei de a adopta, în temeiul articolului menționat, o decizie prin care se aprobă modificarea ajutorului deja

acordat și autorizat, care nu poate fi reținut de Tribunal, din moment ce acesta rezultă dintr-o interpretare deosebit de extensivă și vădit *contra legem* a articolului în discuție.

42 În orice caz, chiar dacă articolul 9 din Regulamentul nr. 659/1999 ar putea fi considerat un temei juridic adecvat pentru adoptarea deciziei menționate mai sus, aceasta nu ar însemna că orice ajutor suplimentar notificat Comisiei, precum în speță, ar fi în mod necesar compatibil cu piața comună.

43 În aceste împrejurări, trebuie respins motivul întemeiat pe încălcarea dispozițiilor Regulamentului nr. 659/1999.

Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea articolului 87 alineatul (3) literele (a) și (c) CE, a articolului 88 CE și a Liniilor directoare

Argumentul părților

— Cu privire la lipsa efectului de stimulare

44 În primul rând, reclamanta precizează că, în conformitate cu punctul 4.2 al treilea paragraf din Liniile directoare, pentru îndeplinirea criteriului privind efectul de stimulare este suficient ca cererea de ajutor să fi fost introdusă înainte de începerea executării proiectului. Acest criteriu unic ar fi îndeplinit în speță, întrucât cererea de

ajutor a fost introdusă la organismul național competent la 28 ianuarie 2000, și anume anterior începerii lucrărilor de executare a proiectului. Deși Comisia a amintit în cuprinsul deciziei criteriul menționat la punctul 4.2 din Liniile directoare, aceasta nu ar fi examinat efectul de stimulare în raport cu momentul la care reclamanta a notificat proiectul autorităților naționale, ci în raport cu momentul la care statul membru a notificat ajutorul în litigiu, ceea ce a determinat Comisia să încalce dispoziția în discuție.

45 Abordarea urmată de Comisie în decizie, atât cu privire la luarea în considerare a momentului notificării, cât și cu privire la faptul că proiectul ar fi fost finalizat anterior acestei notificări, ar fi lipsită de relevanță pentru aprecierea efectului de stimulare, în contradicție cu Hotărârea Tribunalului din 14 mai 2002, *Graphischer Maschinenbau/Comisia* (T-126/99, Rec., p. II-2427), și nu ar lua în considerare realitățile economice.

46 În al doilea rând, reclamanta amintește că a solicitat un ajutor de 77 de milioane DEM, reprezentând 35 % din costul investițiilor, și că a obținut de la ILB 69,3 milioane DEM, reprezentând 31,5 % din valoarea investiției. Cererea reclamantei ar rămâne valabilă pentru suma de 7,7 milioane DEM, și anume pentru 3,5 % din valoarea investiției, având în vedere că procedura administrativă de opoziție la ILB nu ar fi încă finalizată.

47 Reclamanta pretinde că în mod eronat Comisia consideră în cuprinsul deciziei că cererea de ajutor inițială este „epuizată” prin adoptarea Deciziei din 3 iulie 2001, întrucât prin această decizie Comisia se pronunță doar asupra unei părți din ajutorul solicitat. Reclamanta evidențiază de asemenea că decizia a fost adoptată drept răspuns la o „cerere de modificare”, astfel cum a fost menționată în mod expres în notificarea autorităților germane din 22 decembrie 2003.

48 În al treilea rând, reclamanta susține că, în speță, Comisia nu ia în considerare faptul că nu este necesar să existe noi costuri admisibile pentru a autoriza un alt ajutor suplimentar față de cel deja acordat. Faptul că, în principiu, este posibil să se obțină mai multe ajutoare pentru un unic proiect și, în consecință, pentru aceleași costuri admisibile, ar rezulta din ultima teză a considerentului (5) al Regulamentului (CE) nr. 69/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 de aplicare a articolelor 87 și 88 din Tratatul CE la ajutoarele *de minimis* (JO L 10, p. 30). Această soluție ar fi aplicabilă ajutoarelor regionale, sub rezerva respectării plafonului ajutorului de 35 %, stabilit conform dispozițiilor cadrului multisectorial. Or, o intensitate a ajutorului de 35 % ar fi în speță compatibilă cu piața comună, având în vedere că factorul „situația concurenței” care trebuie reținut nu ar avea valoarea 0,75, ci 1.

— Cu privire la lipsa necesității

49 Reclamanta susține că, în domeniul ajutoarelor regionale, Comisia a precizat și a limitat criteriul necesității în sensul că, pentru a recunoaște existența necesității unui ajutor, este suficient ca cererea să fi fost introdusă înainte de începerea realizării proiectului. În această măsură, examinarea criteriului necesității ar corespunde examinării efectului de stimulare.

50 Kronoply GmbH & Co. KG consideră că acest criteriu al datei depunerii cererii de ajutor este aplicabil de asemenea în ipoteza unei modificări a ajutorului acordat și evidențiază că însăși Comisia admite că posibilitatea unei majorări a ajutorului, menționată în jurisprudența Tribunalului, nu este aplicabilă doar în cazul unui proiect complet nou. În completarea exemplelor prezentate de Comisie, în care ar putea fi admisă modificarea unui ajutor sau un ajutor suplimentar, ar trebui adăugat cazul în care, precum în speță, Comisia a efectuat o evaluare greșită a pieței, se urmărește

realizarea unei practici de autorizare uniforme a Comisiei, iar procedura administrativă națională de origine nu este încă finalizată.

- 51 Interpretarea noțiunii de necesitate dată de Comisie în considerentul (39) al deciziei ar fi în plus greșită, având în vedere că, în speță, Comisia nu ar lua în considerare faptul că reclamanta ar fi fost obligată, conform dispozițiilor din reglementarea națională aplicabilă, să realizeze proiectul într-un termen de 36 de luni, și anume înainte de 1 ianuarie 2005, sub sancțiunea pierderii totalității ajutorului. Ar fi contradictoriu să i se impună reclamantei să realizeze proiectul într-un anumit termen, considerând în același timp că realizarea în termenul prevăzut are drept consecință pierderea posibilității de a obține autorizarea unei majorări a ajutorului. O astfel de abordare ar însemna a nega jurisprudența Tribunalului, care prevede posibilitatea unei modificări a unui ajutor sau acordarea unui ajutor suplimentar.

— Cu privire la calificarea drept ajutor pentru funcționare

- 52 Reclamanta pretinde că, în speță, calificarea drept ajutor pentru funcționare, reținută de Comisie în cuprinsul deciziei, este greșită, întrucât notificarea Republicii Federale Germania se referă la un ajutor regional, iar totalitatea informațiilor oferite de aceasta Comisiei se referă la cerințele cadrului multisectorial.

- 53 Comisia solicită respingerea motivului invocat de reclamantă.

Aprecierea Tribunalului

— Cu privire la admisibilitatea motivului

- 54 Trebuie amintit că, potrivit articolului 44 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, cererea introductivă de instanță trebuie să cuprindă o expunere sumară a motivelor invocate. Această mențiune trebuie să fie suficient de clară și de precisă pentru a-i permite părâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului, să se pronunțe asupra acțiunii, dacă este cazul, fără să se bazeze pe alte informații. Din acest motiv, cererea introductivă trebuie să explice în ce constă motivul pe care se întemeiază acțiunea, astfel încât simpla sa enunțare abstractă nu îndeplinește cerințele Regulamentului de procedură (Hotărârea Tribunalului din 12 ianuarie 1995, Viho/Comisia, T-102/92, Rec., p. II-17, punctul 68, și Hotărârea Tribunalului din 14 mai 1998, Mo och Domsjö/Comisia, T-352/94, Rec., p. II-1989, punctul 333).
- 55 O astfel de încălcare a articolului 44 alineatul (1) din Regulamentul de procedură se numără printre cauzele de inadmisibilitate pe care Tribunalul, în temeiul articolului 113 din regulamentul menționat, le poate invoca din oficiu în orice stadiu al procedurii, după ascultarea părților (Hotărârea Tribunalului din 10 iulie 1990, Automec/Comisia, T-64/89, Rec., p. II-367, punctele 73 și 74, și Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 1995, Exporteurs in Levende Varkens și alții/Comisia, T-481/93 și T-484/93, Rec., p. II-2941, punctul 75).
- 56 În speță, trebuie constatat că reclamanta se limitează să invoce o încălcare a articolului 88 CE fără a formula niciun alt argument în susținerea acestei afirmații. Fiind interogată de Tribunal în cursul ședinței cu privire la acest aspect, reclamanta nu a oferit nicio precizare.

57 În aceste împrejurări, motivul în discuție trebuie declarat inadmisibil în măsura în care se referă la încălcarea articolului 88 CE.

— Cu privire la temeinicia motivului

58 Este cert că, în speță, Comisia a considerat că niciuna dintre derogările prevăzute la articolul 87 alineatele (2) și (3) CE nu se putea aplica în privința ajutorului de stat în cuantum de 3 936 947 de euro pe care Republica Federală Germania intenționa să îl acorde reclamantei și că, în consecință, ajutorul menționat trebuia să fie declarat incompatibil cu piața comună.

59 Rezultă atât din structura deciziei, cât și din cuprinsul considerentelor deciziei că această concluzie a Comisiei se întemeiază pe două elemente distincte, și anume lipsa stimulării și lipsa necesității ajutorului în litigiu. Astfel, Comisia precizează în considerentul (20) al deciziei că „ajutorul în discuție nu îndeplinește cele două condiții esențiale: efectul de stimulare și necesitatea”.

60 Chiar dacă, în anumite ipoteze, cele două condiții privind compatibilitatea ajutoarelor pot coincide, acestea au o semnificație proprie, astfel încât cele două elemente ale deciziei, referitoare la lipsa stimulării și la lipsa necesității, trebuie să fie considerate autonome. În cadrul prezentului motiv de anulare, reclamanta contestă în definitiv în mod specific fiecare dintre elementele deciziei.

61 Fiind interogate în cursul ședinței, cele două părți au confirmat această interpretare a deciziei și cumulum necesar al celor două condiții referitoare la efectul de stimulare și la necesitatea ajutorului pentru a admite compatibilitatea acestuia cu piața comună, aspect care a fost consemnat în procesul-verbal al ședinței.

62 În această etapă trebuie amintit că, în măsura în care anumite motive ale unei decizii sunt, prin ele însele, de natură să o justifice corespunzător cerințelor legale, viciile care ar putea afecta alte motive ale actului nu au, în orice caz, niciun efect asupra dispozitivului acestuia (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Curții din 12 iulie 2001, Comisia și Franța/TF1, C-302/99 P și C-308/99 P, Rec., p. I-5603, punctele 26-29, și Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2005, General Electric/Comisia, T-210/01, Rec., p. II-5575, punctul 42). În plus, din moment ce dispozitivul unei decizii a Comisiei se întemeiază pe mai multe elemente de raționament dintre care fiecare ar fi suficient singur pentru a constitui temeiul dispozitivului respectiv, acest act nu trebuie anulat, în principiu, decât dacă fiecare dintre aceste elemente este nelegal. În această ipoteză, o eroare sau o altă nelegalitate care nu ar afecta decât unul dintre elementele raționamentului nu poate fi suficientă pentru a justifica anularea deciziei în litigiu, din moment ce această eroare nu a putut avea o influență hotărâtoare în privința dispozitivului reținut de instituția care a emis decizia (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Graphischer Maschinenbau/Comisia, punctul 45 de mai sus, punctele 49-51, și Hotărârea General Electric/Comisia, citată anterior, punctul 43).

63 În aceste împrejurări, trebuie mai întâi să se analizeze criticile reclamantei formulate în cadrul motivului întemeiat pe încălcarea articolului 87 alineatul (3) literele (a) și (c) CE cu privire la al doilea element al deciziei, referitor la lipsa necesității ajutorului în litigiu.

64 Acest articol prevede că pot fi considerate compatibile cu piața comună:

„(a) ajutoarele destinate să favorizeze dezvoltarea economică a regiunilor în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut;

[...]

(c) ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun;

[...]”

65 Astfel cum precizează Comisia în considerentul (36) al deciziei, aceasta nu poate declara un ajutor compatibil cu articolul 87 alineatul (3) CE decât dacă poate constata că acest ajutor contribuie la realizarea unuia dintre obiectivele citate, obiective pe care întreprinderea beneficiară nu le poate îndeplini prin propriile mijloace în condiții normale de piață. Cu alte cuvinte, statelor membre nu trebuie să li se permită să efectueze plăți care ar aduce o ameliorare a situației financiare a întreprinderii beneficiare, fără a fi necesare pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) CE (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 17 septembrie 1980, Philip Morris Holland/Comisia, 730/79, Rec., p. 2671, punctul 17).

- 66 Astfel, nu se poate accepta ca un ajutor să cuprindă modalități, în special cuantumul acestuia, ale căror efecte restrictive ar depăși ceea ce este necesar pentru ca ajutorul să poată îndeplini obiectivele admise de tratat (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 22 martie 1977, Iannelli & Volpi, 74/76, Rec., p. 557, punctul 15).
- 67 Rezultă din decizie că, în speță, Comisia a ajuns la concluzia lipsei necesității ajutorului în litigiu, în esență, pe temeiul a două constatări obiective.
- 68 În primul rând, Comisia a arătat că ajutorul în cuantum de 3 936 947 de euro, notificat de Republica Federală Germania la 22 decembrie 2003, nu se referea nici la un nou proiect de investiții al reclamantei, nici la crearea de locuri de muncă, ci viza doar construirea unei instalații de producție de panouri cu lamele orientate, care a făcut obiectul notificării din 22 decembrie 2000.
- 69 În înscrisurile sale, Comisia citează astfel, fără a fi contrazisă de reclamantă, o frază preluată de la punctul 3.2.2 din notificarea din 22 decembrie 2003, conform căreia „toate investițiile care pot fi subvenționate se limitează la investițiile solicitate inițial”. Rezultă de asemenea din cifrele indicate la punctul 3.3.1 din această notificare că valoarea ajutorului în litigiu este de 3,5 % din costul investiției inițiale, majorând astfel intensitatea ajutorului de la 31,5 % la 35 % din costul menționat.
- 70 În al doilea rând, Comisia a luat în considerare faptul că proiectul de investiții referitor la construcția unei instalații de producție de panouri cu lamele orientate fusese realizat integral de reclamantă prin intermediul subvenției autorizate în cuantum de

35,43 milioane de euro, reprezentând o intensitate a ajutorului de 31,5 % din costul investiției, și aceasta cu mult înainte de cea de a doua notificare din 22 decembrie 2003.

- 71 Astfel, este cert între părți că reclamanta și-a continuat activitățile după ce a obținut doar un ajutor cu o intensitate de 31,5 % și că lucrările în vederea construirii instalației menționate mai sus, începute în februarie 2000, au fost terminate definitiv la sfârșitul lui ianuarie 2003, și anume cu aproape un an înaintea celei de a doua notificări.
- 72 Din această a doua împrejurare Comisia a dedus că activitatea economică a Kronoply era rentabilă și că, în orice caz, această întreprindere nu avea nevoie de ajutoare suplimentare și că, în această etapă, orice ajutor nou ar constitui un beneficiu neprevăzut pentru reclamantă [considerentul (39) al deciziei].
- 73 Trebuie constatat în această privință că reclamanta nu pretinde că realizarea completă a proiectului de investiții în discuție a determinat în final costuri suplimentare pe care a trebuit să le finanțeze prin intermediul resurselor proprii sau al unui credit și că din acest motiv și-ar fi îngreunat situația financiară. În consecință, reclamanta nu dovedește că ajutorul suplimentar în cuantum de 3 936 947 de euro notificat Comisiei la 22 decembrie 2003 îi era necesar din punct de vedere economic pentru realizarea completă a proiectului de investiții în discuție.
- 74 Rezultă astfel că în mod întemeiat Comisia a considerat în aceste împrejurări că ajutorul în litigiu nu impunea beneficiarului nici o contraprestație, nici o contribuție la un obiectiv de interes comun și că, în consecință, era vorba despre un ajutor pentru funcționare destinat să acopere cheltuielile curente pe care Kronoply trebuia în mod normal să le suporte, ajutor care nu putea fi autorizat.

- 75 Trebuie amintit în această privință că ajutoarele pentru funcționare, și anume ajutoarele care au drept scop să libereze o întreprindere de costurile pe care aceasta ar fi trebuit în mod normal să le suporte în cadrul administrării sale curente sau a activităților sale obișnuite, denaturează, în principiu, condițiile privind concurența (a se vedea Hotărârea Curții din 19 septembrie 2000, Germania/Comisia, C-156/98, Rec., p. I-6857, punctul 30 și jurisprudența citată).
- 76 Totalitatea argumentelor invocate de reclamantă nu sunt de natură să infirme concluzia prezentată la punctul 74 de mai sus.
- 77 În primul rând, reclamanta pretinde că, din practica decizională a Comisiei, astfel cum este preluată în Liniile directoare, rezultă că, pentru a caracteriza necesitatea unui ajutor, este suficient, precum în cazul efectului de stimulare, ca o cerere națională de acordare a ajutorului să fi fost depusă înainte de începerea executării proiectului de investiții.
- 78 Cu toate acestea, trebuie constatat că reclamanta nu face nicio referire la decizii ale Comisiei care atestă practica invocată și că analiza deciziei evidențiază dimpotrivă că punctul 4.2 al treilea paragraf din Liniile directoare se referă doar la condiția privind efectul de stimulare al ajutorului.
- 79 Conform acestei dispoziții „schemele de ajutoare trebuie să prevadă că cererea de ajutor trebuie introdusă înainte de începerea executării proiectelor”. [traducere neoficială]

80 Trebuie observat că această dispoziție se referă la o împrejurare de ordin cronologic și, în consecință, face trimitere la o examinare *ratione temporis*, care este pe deplin adecvată pentru aprecierea efectului de stimulare. Astfel, aprecierea trebuie să fie efectuată în raport cu decizia de investiție a întreprinderii în cauză, care marchează începutul acestui proces dinamic ce constituie în mod necesar o investiție de exploatare precum cea efectuată de reclamantă.

81 Astfel cum se precizează în considerentul (30) al deciziei, aplicarea criteriului de la punctul 4.2 din Liniile directoare are drept scop să se stabilească dacă există un efect de stimulare, fără a întârzia în mod nejustificat investiția printr-o examinare completă a tuturor aspectelor economice ale deciziei de investiție a beneficiarului ajutorului, examinare care s-ar putea dovedi foarte dificilă și/sau foarte lungă. Această ultimă preocupare explică faptul că simpla constatare a anteriorității cererii de ajutor în raport cu începerea executării proiectului de investiții permite, conform opiniei Comisiei, să se prezume existența unui efect de stimulare.

82 În schimb, întrebarea adresată în cadrul prezentului litigiu privind condiția referitoare la necesitatea ajutorului este cea privind aprecierea condițiilor efective ale realizării proiectului de investiții în discuție și privind existența unei contraprestații în sarcina reclamantei, care justifică acordarea ajutorului suplimentar notificat la 22 decembrie 2003.

83 În realitate, argumentația reclamantei constă în efectuarea evaluării condiției obiective și substanțiale a necesității ajutorului în raport cu un criteriu pur formal, ceea ce nu poate fi acceptat.

- 84 În al doilea rând, reclamanta susține că interpretarea de către Comisie a noțiunii de necesitate a ajutorului nu ține seama de faptul că, în conformitate cu dispozițiile din reglementarea națională aplicabilă, reclamanta era obligată să realizeze proiectul într-un termen de 36 de luni, și anume înainte de 1 ianuarie 2005, sub sancțiunea pierderii totalității ajutorului, și echivalează cu negarea jurisprudenței Tribunalului, care prevede posibilitatea de a autoriza o majorare a ajutorului deja acordat.
- 85 Este cert că ulterior unei notificări a unui proiect de ajutor de către un stat membru și a autorizării sale de către Comisie, acest stat are posibilitatea de a notifica un proiect care are drept scop instituirea unui nou ajutor în favoarea întreprinderii beneficiare sau modificarea ajutorului deja acordat acesteia (Hotărârea Tribunalului din 30 ianuarie 2002, *Nuove Industrie Molisane/Comisia*, T-212/00, Rec., p. II-347, punctul 47, și Ordonanța Kronoply/Comisia, punctul 9 de mai sus, punctul 50). Această nouă notificare este supusă controlului Comisiei, care, după verificarea condițiilor prevăzute la articolul 87 alineatele (2) și (3) CE, poate declara ajutorul compatibil cu piața comună (a se vedea în acest sens Hotărârea *Nuove Industrie Molisane/Comisia*, citată anterior, punctul 46).
- 86 Departe de a nega această posibilitate recunoscută statelor membre, Comisia face referire în mod expres la aceasta în considerentul (24) al deciziei. Comisia admite în mod clar că, pentru același proiect de investiții, se pot cumula mai multe ajutoare, dar cu condiția ca fiecare dintre ele să poată fi considerat compatibil cu piața comună și, în consecință, condiția necesității ajutorului să fie respectată.
- 87 În plus, astfel cum subliniază Comisia în mod întemeiat în înscrisurile sale, faptul că o reglementare națională prevede că un proiect trebuie să fie realizat într-un anumit termen nu determină în mod automat pierderea posibilității de a solicita și de a obține, după expirarea termenului menționat, autorizarea unei majorări a ajutorului deja acordat pentru proiectul menționat.

- 88 Astfel, se poate preconiza ca un stat membru să notifice Comisiei, după expirarea termenului stabilit prin reglementarea națională, un ajutor suplimentar pentru un proiect determinat a cărui executare a generat costuri suplimentare ca urmare a unor factori externi imprevizibili.
- 89 Într-o astfel de situație, revine Comisiei sarcina de a stabili dacă ajutorul suplimentar notificat poate fi considerat necesar, ținând seama, în special pentru ajutoarele regionale care intră în domeniul de aplicare al cadrului multisectorial, de plafonul intensității maxime a ajutorului aplicabil.
- 90 În speță, Comisia s-a limitat în mod întemeiat să constate că proiectul de investiții în discuție fusese executat integral de reclamantă prin intermediul ajutorului autorizat inițial și anterior notificării ajutorului în litigiu.
- 91 Astfel, trebuie amintit că reclamanta nu a pretins în niciun moment că realizarea proiectului de investiții în discuție și, în consecință, a unuia dintre obiectivele prevăzute la articolul 87 alineatul (3) CE determinase un cost suplimentar și că majorarea preconizată a ajutorului inițial în cuantum de 3 936 947 de euro, notificată Comisiei la 22 decembrie 2003, era destinată să compenseze parțial sau total acest cost suplimentar și, în această măsură, trebuia să fie considerată necesară.

92 Reclamanta se limitează să susțină că un ajutor suplimentar pentru un proiect de investiții trebuie să fie autorizat în cazul în care, precum în speță:

- în decizia sa prin care ajutorul inițial a fost declarat compatibil, Comisia a efectuat o apreciere greșită a pieței produselor în discuție;

- se urmărește realizarea unei practici de autorizare uniforme a ajutoarelor care se referă la această piață;

- procedura administrativă națională referitoare la cererea de ajutor inițial nu este încă finalizată.

93 Trebuie arătat, pe de o parte, că afirmația ipotetică a unei aprecieri greșite de către Comisie a pieței produselor în discuție contrazice afirmația privind caracterul exact al informațiilor furnizate de autoritățile germane, pe baza cărora a fost adoptată Decizia din 3 iulie 2001. Pe de altă parte, considerațiile reclamantei amintite la punctul precedent sunt lipsite de orice relevanță cu privire la condiția referitoare la necesitatea ajutorului, astfel cum este definită la punctele 65 și 66 de mai sus.

94 În realitate, din dosar rezultă că notificarea ajutorului în litigiu avea drept scop pur și simplu să obțină o intensitate a ajutorului de 35 %, corespunzătoare cererii de ajutor inițial, întrucât reclamanta nu a acceptat în mod evident stabilirea unui coeficient cu valoarea 0,75 pentru factorul „situația concurenței”, în timp ce Comisia aprobase un

coeficient cu valoarea 1 cu privire la proiectul de ajutor notificat în favoarea întreprinderii concurente Glunz AG, în decizia sa privind ajutorul în favoarea întreprinderii menționate, adoptată la câteva săptămâni după Decizia din 3 iulie 2001.

- 95 În al treilea rând, reclamanta critică încadrarea ajutorului în litigiu drept ajutor pentru funcționare, întemeindu-se în esență pe cuprinsul notificării din 22 decembrie 2003.
- 96 Cu toate acestea, trebuie arătat că simplul fapt că notificarea efectuată de un stat membru „se referă” la un ajutor regional pentru investiții nu înseamnă că măsura menționată nu poate fi un ajutor pentru funcționare.
- 97 Trebuie amintit că punerea în aplicare a sistemului de control al ajutoarelor de stat, astfel cum rezultă din articolul 88 CE și din jurisprudența aferentă, revine în esență Comisiei și că aceasta se bucură de o largă putere de apreciere în aplicarea articolului 87 alineatul (3) CE, a cărei exercitare implică evaluări de ordin economic și social care trebuie efectuate într-un context comunitar (Hotărârea Curții din 21 martie 1991, Italia/Comisia, C-303/88, Rec., p. I-1433, punctul 34, și Hotărârea Curții Germania/Comisia, punctul 75 de mai sus, punctul 67).
- 98 În speță, Comisia a considerat în mod întemeiat că nu era îndeplinită condiția referitoare la necesitatea ajutorului și că ajutorul în litigiu trebuia să fie calificat drept ajutor pentru funcționare, având în vedere că ajutorul a fost acordat fără a se solicita o contraprestație din partea beneficiarului și că a fost destinat să amelioreze situația trezoreriei întreprinderii.

99 Din considerentele de mai sus rezultă că reclamanta nu a demonstrat că, în mod greșit, Comisia a concluzionat în sensul lipsei necesității ajutorului.

100 În aceste împrejurări și presupunând chiar că, în speță, Comisia a considerat în mod greșit că ajutorul în litigiu nu îndeplinea condiția privind efectul de stimulare în împrejurările specifice speței, caracterizate prin notificarea unui ajutor suplimentar privind un proiect de investiții deja autorizat și care formează un ansamblu economic indisociabil, trebuie constatat că, în conformitate cu observațiile formulate la punctele 59-62 de mai sus, decizia ar rămâne întemeiată doar pe constatarea privind lipsa necesității ajutorului.

101 Rezultă că motivul întemeiat pe încălcarea articolului 87 alineatul (3) literele (a) și (c) CE și a Liniilor directoare trebuie să fie respins.

Cu privire la motivul întemeiat pe existența unor erori vădite ale Comisiei în constatarea faptelor

Argumentele părților

102 În primul rând, reclamanta pretinde că, în considerentul (22) al deciziei, Comisia precizează în mod greșit că, în cadrul procedurii N 813/2000, aceasta a recunoscut relevanța indicațiilor furnizate de Republica Federală Germania și a acceptat concluziile formulate de aceasta din urmă cu privire la piața produselor în discuție. Din Decizia

Comisiei din 3 iulie 2001 ar rezulta în mod clar că aceasta din urmă și Republica Federală Germania nu ar fi fost de acord cu privire la problema dacă investiția a fost sau nu a fost realizată într-o piață în scădere.

103 În al doilea rând, reclamanta susține că mențiunea care este cuprinsă de asemenea în considerentul (22) al deciziei, potrivit căreia Decizia Comisiei din 3 iulie 2001 a fost acceptată de Republica Federală Germania și de reclamantă, este inexactă. Faptul de a nu fi introdus o acțiune împotriva acestei decizii prin care ajutorul a fost declarat în întregime compatibil nu poate fi considerat o acceptare, având în vedere că o astfel de acțiune ar fi fost inadmisibilă ca urmare a lipsei interesului de a acționa. În plus, conform reglementării naționale, reclamanta ar fi avut obligația legală de a realiza proiectul, astfel cum a fost notificat, într-un termen de 36 de luni după aprobarea Comisiei.

104 În al treilea rând, reclamanta afirmă că în mod greșit Comisia precizează în cuprinsul deciziei că îi fusese deja refuzată o intensitate a ajutorului de 35 %. În opinia reclamantei, diferența dintre intensitatea ajutorului de 31,5 %, autorizată prin Decizia din 3 iulie 2001, și intensitatea ajutorului de 35 % care rezultă din aplicarea corectă a cadrului multisectorial nu făcuse încă obiectul unei proceduri de ajutor de stat anterior notificării din 22 decembrie 2003 și doar în cadrul deciziei Comisia a refuzat o intensitate a ajutorului (cumulată) de 35 %.

105 În al patrulea rând, reclamanta evidențiază că, în cadrul verificării existenței unui efect de stimulare și, în consecință, a faptului că într-adevăr cererea de ajutor a fost introdusă înainte de începerea executării proiectului, Comisia nu menționează nici măcar o dată în decizie data cererii de ajutor a reclamantei, și anume 28 ianuarie 2000. În consecință, Comisia s-ar întemeia pe fapte incomplete.

- 106 Reclamanta concluzionează că, în cazul în care Comisia ar fi constatat în mod corect faptele, aceasta ar fi ajuns la o concluzie diferită și că erorile vădite săvârșite de aceasta în cadrul constatării faptelor justifică singure anularea deciziei.
- 107 Comisia solicită respingerea motivului invocat de reclamantă.

Aprecierea Tribunalului

- 108 Rezultă din jurisprudență că, pentru a determina anularea actului atacat, nu este suficient să se dovedească faptul că acesta din urmă cuprinde o eroare de fapt; trebuie de asemenea ca această eroare să fi avut efecte asupra cuprinsului actului însuși sau, cu alte cuvinte, trebuie ca, în lipsa acestei erori, actul să fi putut să fie diferit (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 2 mai 1995, NTN Corporation și Koyo Seiko/Consiliul, T-163/94 și T-165/94, Rec., p. II-1381, punctul 115, Hotărârea Tribunalului din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, T-35/01, Rec., p. II-3663, punctul 167, și Hotărârea Tribunalului din 14 martie 2007, Aluminium Silicon Mill Products/Consiliul, T-107/04, Rep., p. II-669, punctul 66).
- 109 Este suficient să se constate că, presupunând chiar că, în speță, Comisia a săvârșit cele patru erori de fapt invocate de reclamantă, concluzia privind lipsa necesității ajutorului ar rămâne întemeiată în raport cu elementele amintite la punctele 68-74 de mai sus.

- 110 Cele patru pretinse erori de fapt săvârșite de Comisie în decizie, referitoare la mențiunea privind recunoașterea relevanței informațiilor furnizate de Republica Federală Germania, la mențiunea privind acceptarea Deciziei din 3 iulie 2001 privind refuzul unei valori a ajutorului de 35 % și privind lipsa unei mențiuni referitoare la data precisă a depunerii cererii de ajutor inițial, nu au, astfel, niciun efect asupra concluziei menționate mai sus și asupra declarării incompatibilității ajutorului în litigiu care decurge din aceasta.
- 111 În aceste împrejurări, motivul vizat trebuie să fie respins ca fiind în orice caz inoperant.

Cu privire la motivul întemeiat pe existența unor erori vădite ale Comisiei în aprecierea faptelor și a unui abuz de putere

Argumentele părților

- 112 Reclamanta pretinde că, în speță, în mod vădit Comisia a apreciat greșit criteriul efectului de stimulare, având în vedere că nu a examinat criteriul prevăzut la punctul 4.2 din Liniile directoare și nu a luat în considerare faptul că, în temeiul legilor naționale autorizate de Comisie, reclamanta era obligată să își realizeze proiectul într-un interval de timp determinat. În plus, în cadrul deciziei, Comisia ar contrazice jurisprudența Tribunalului conform căreia ar fi posibilă acordarea unui alt ajutor sau modificarea unui ajutor deja acordat.

- 113 De asemenea, Comisia nu și-ar fi utilizat puterea de apreciere, astfel cum a fost confirmată de Tribunal în jurisprudența menționată mai sus și astfel cum este acordată în temeiul articolului 9 din Regulamentul nr. 659/1999.
- 114 Întrucât s-a limitat să întemeieze întreaga decizie pe simplul fapt că proiectul ar fi fost realizat cu o intensitate a ajutorului de 31,5 % înainte să îi parvină notificarea Germaniei, Comisia ar lăsa să transpară intenția sa de a atinge un rezultat determinat, întemeind decizia doar pe împrejurări materiale, fără a le califica și fără a le aprecia pe plan juridic. Lipsa examinării criteriului privind efectul de stimulare ar avea în mod vădit drept scop să permită concluzionarea în sensul lipsei unui astfel de efect. În aceasta ar trebui să se constate existența unui abuz de putere al Comisiei.
- 115 Comisia solicită respingerea motivului invocat de reclamantă.

Aprecierea Tribunalului

- 116 Cu privire la motivul întemeiat pe existența unor erori vădite de apreciere, din analiza cererii introductive rezultă că reclamanta dezvoltă în acest sens argumente deja prezentate în susținerea motivelor întemeiate pe încălcarea articolului 9 din Regulamentul nr. 659/1999, precum și pe încălcarea articolului 87 CE și a Liniilor directoare.

117 Or, astfel cum s-a menționat mai sus, aceste două ultime motive nu sunt de natură să constituie temeiul pentru anularea deciziei.

118 În ceea ce privește motivul întemeiat pe un abuz de putere, argumentarea reclamantei este întemeiată pe afirmația potrivit căreia „lipsa examinării criteriului privind efectul de stimulare are în mod vădit drept scop să permită concluzionarea în sensul lipsei unui astfel de efect” și că „în aceasta trebuie constatat un abuz de putere al Comisiei”.

119 Din simpla lectură a deciziei rezultă că motivul în discuție este întemeiat pe o premisă greșită, în sensul că în mod efectiv Comisia a examinat condiția privind efectul de stimulare al ajutorului, explicând motivele pentru care împrejurările specifice ale prezentei cauze permiteau să elimine prezumția de la punctul 4.2 din Liniile directoare și să concluzioneze în sensul lipsei efectului de stimulare.

120 În aceste împrejurări, trebuie să se considere că reclamanta nu a dovedit că, în speță, Comisia a săvârșit un abuz de putere.

- 121 Din toate considerațiile de mai sus rezultă că prezentul motiv nu poate fi admis și că, în consecință, acțiunea trebuie să fie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 122 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Kronoply GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

Vilaras

Prek

Ciucă

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 14 ianuarie 2009.

Cuprins

Situația de fapt	II - 5
Procedura și concluziile părților	II - 9
În drept	II - 10
Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea articolului 253 CE	II - 11
Argumentele părților	II - 11
Aprecierea Tribunalului	II - 12
Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea dispozițiilor Regulamentului nr. 659/1999	II - 15
Argumentele părților	II - 15
Aprecierea Tribunalului	II - 15
Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea articolului 87 alineatul (3) literele (a) și (c) CE, a articolului 88 CE și a Liniilor directoare	II - 17
Argumentul părților	II - 17
— Cu privire la lipsa efectului de stimulare	II - 17
— Cu privire la lipsa necesității	II - 19
— Cu privire la calificarea drept ajutor pentru funcționare	II - 20
Aprecierea Tribunalului	II - 21
— Cu privire la admisibilitatea motivului	II - 21
— Cu privire la temeinicia motivului	II - 22
Cu privire la motivul întemeiat pe existența unor erori vădite ale Comisiei în constatarea faptelor	II - 33
Argumentele părților	II - 33
Aprecierea Tribunalului	II - 35
	II - 41

Cu privire la motivul întemeiat pe existența unor erori vădite ale Comisiei în aprecierea faptelor și a unui abuz de putere	II - 36
Argumentele părților	II - 36
Aprecierea Tribunalului	II - 37
Cu privire la cheltuielile de judecată	II - 39